

Curtea de Apel București

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatul, **Cristian GHINEA**, domiciliat în... , **cu domiciliul procesual ales în...** identificat prin CI Seria... , CNP... , în calitate de petent, în temeiul art. 340 și urm și cu respectarea termenului prevăzut de art.269 alin.(2) C.pr.pen, formulez:

PLÂNGERE

împotriva **Ordonanței nr.2792/C/2023 prin care s-a dispus respingerea, ca inadmisibilă a plângerii formulate împotriva soluției de clasare din 16.10.2023 în Dosarul 376/P/2022 al Secției de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție din cadrul Direcției Naționale Anticorupție,**
prin care solicit **admiterea plângerii, desființarea soluțiilor atacate și trimiterea cauzei la procuror pentru redeschiderea Dosarului, și sesizarea Parchetului European (EPPO), fiind îndeplinite pentru aceasta condițiile prevăzute de legislația comunitară și națională aplicabile astfel cum rezultă din motivele detaliate mai jos.**

MOTIVE

1. Chestiuni prejudiciale.

Sesizarea Curtii de Justiție a Uniunii Europene pentru pronunțarea unei decizii preliminare (în procedură accelerată dat fiind riscul de prescriere a faptelor astfel cum rezultă din comportamentul generalizat al parchetelor în ultima perioadă, în ceea ce privește dosarele care implică persoane cu funcții politice înalte în statul român).

Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, a articolului 325 alineatul (1) și alineatul (2) TFUE, a articolului 47 prima teză și a articolului 53 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a art.2 alin.(1) din Directiva (UE) 2017/1371, precum și a principiului supremației dreptului Uniunii, dar și în aplicarea principiului constituțional de înlăturare a justiției de către instanțele judecătorești și al principiului de acces liber la justiție al oricărei persoane, prin raportare la prevederile Regulamentului European - *2017/1.939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO)*.

În susținerea cererii noastre, apreciem că se impune a se avea în vedere cauza 106/77 Amministrazione delle Finanze dello Stato contra Simmenthal S.A. din data de 09 martie 1978; CJUE a fost solicitată să se pronunțe cu privire la **consecințele aplicabilității directe a dreptului comunitar în cazul unui conflict cu eventuale dispoziții naționale contrare**, instanța unională a apreciat (în cuprinsul pct. 22) că: „**ar fi incompatibilă cu cerințele inerente ale însăși naturii dreptului comunitar orice dispoziție dintr-o ordine juridică națională sau orice practică legislativă, administrativă sau judiciară, ce ar avea ca efect diminuarea eficienței dreptului comunitar prin faptul de a nega instanței competente să aplice acest drept prerogativa de a face, chiar în momentul acestei aplicări, tot ceea ce este necesar pentru a înlătura dispozițiile legislative naționale care ar constitui eventual un obstacol în calea eficienței depline a normelor comunitare.**”

În cuprinsul pct. 24, din aceeași hotărâre, Curtea de Justiție a Uniunii Europene precizează, în mod imperativ, faptul că: „**instanța națională care trebuie să aplice, în cadrul competenței sale, dispozițiile de drept comunitar are obligația de a asigura efectul deplin al acestor norme, înlăturând, dacă este necesar, din oficiu aplicarea oricărei dispoziții contrare a legislației naționale, chiar ulterioare, fără a fi necesar să solicite sau să aștepte înlăturarea prealabilă a acesteia pe cale legislativă sau prin orice alt procedeu constituțional.**”

În speța de față, **articolulul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene**, potrivit căruia **este garantat dreptul la o cale de atac eficientă**, trebuie avut în vedere atunci când ne raportăm **la interesul legitim al oricărei persoane**, ca principală condiție pentru a putea formula o plângere împotriva unei soluții de clasare, precum și împotriva soluției de respingere din partea procurorului ierarhic superior.

Prin Ordonanța împotriva căreia este formulată prezenta plângere, nr.2792/C/2023, **se nesocotește acest drept, întrucât prin invocarea inadmisibilității ca motiv de respingere ca efect al unei jurisprudențe citate selectiv se concluzionează pe scurt că doar părțile dintr-un dosar pot face plângere împotriva unei ordonanțe de clasare.**

Or în cazul de față, așa cum rezultă și din conținutul celor două ordonanțe, cea de clasare și cea de respingere a plângerii împotriva ordonanței de clasare, în speța de față, **DNA s-a autosesizat.**

Prin urmare, ne aflăm în situația în care obligația procurorului pe care o regăsim la art.5 C.pr.pen, *anume aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei (...) este împiedicată nu de principii de drept, cum ar fi Non reformatio in pejus, cel de care s-ar putea folosi cei vizați de anchetă, ci de o cauză de impunitate, stabilită în mod discreționar chiar de către DNA și, cel mai important, într-un mod nelegal.*

În cauză sunt două părți – DNA care s-a autosesizat, și IGPR/MAI vizați de urmărirea penală. Cine să atace soluția de clasare? IGPR/MAI care scapă de acuzații? Sau poate DNA care s-a autosesizat și ulterior a clasat?

În fapt, toată activitatea întreprinsă de procurorul de caz, susținut de procurorul-șef DNA, în acest Dosar s-a desfășurat în mod nelegal, cu încălcarea dispozițiilor legale naționale și comunitare aplicabile.

Astfel, în speță, **faptele cercetate *in rem* de către DNA sunt în legătură cu desfășurarea procedurii de achiziție pentru atribuirea Acordului cadru nr. 467.952/15 din 16.08.2022, derulat prin proiectul finanțat din fonduri ale Uniunii Europene prin intermediul Programului Operațional Infrastructură Mare - „Dezvoltarea unui sistem mixt mobil de monitorizare a traficului rutier privind încălcarea regulilor de circulație”, cod MySmis 125180.**

Or, tocmai pentru că procedura de achiziție s-a derulat în cadrul unui proiect cu finanțare europeană, în speță devin incidente **prevederile Regulamentului (UE) 2017/1.939 al Consiliului** din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO), potrivit cărora, astfel cum **rezultă din prevederile art.22, competența de verificare revine Parchetului European, EPPO, și doar în anumite condiții detaliate la articolul 24¹ din același Regulament, competența poate fi declinată către DNA.**

¹ *Exercitarea competenței EPPO*

Articolul 22

Competența materială a EPPO

(1) EPPO este competent în ceea ce privește infracțiunile care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, care sunt prevăzute în Directiva (UE) 2017/1371, astfel cum a fost transpusă în dreptul intern, **indiferent dacă același comportament infracțional ar putea fi încadrat ca un alt tip de infracțiune în temeiul dreptului național.**

Iar faptele pentru care DNA a dispus clasarea sunt prevăzute la art.3 alin.(1) și alin.(2) lit.b) din Directiva (UE) 2017/1371, interesele financiare ale Uniunii Europene fiind definite la art.2 alin.(1).²

Articolul 24

Denunțarea, înregistrarea și verificarea informațiilor

(1) Instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și autoritățile din statele membre competente în temeiul dreptului național aplicabil denunță fără întârziere la EPPO orice comportament infracțional pentru care acesta ar putea să își exercite competența în conformitate cu articolul 22, articolul 25 alineatele (2) și (3).

(2) În cazul în care o autoritate judiciară sau de aplicare a legii dintr-un stat membru inițiază o investigație privind o infracțiune pentru care EPPO ar putea să își exercite competența în conformitate cu articolul 22, articolul 25 alineatele (2) și (3) sau în cazul în care, în orice moment de la începerea unei investigații, pentru o autoritate judiciară competentă sau o autoritate de aplicare a legii dintr-un stat membru reiese că investigația se referă la o astfel de infracțiune, autoritatea respectivă informează fără întârziere EPPO, astfel încât acesta din urmă să poată decide dacă își exercită dreptul de evocare în conformitate cu articolul 27.

(3) În cazul în care o autoritate judiciară sau de asigurare a respectării legii dintr-un stat membru inițiază o investigație cu privire la o infracțiune, astfel cum este definită la articolul 22 și consideră că EPPO ar putea, în conformitate cu articolul 25 alineatul (3), să nu își exercite competența, aceasta informează EPPO cu privire la acest lucru.

(4) Denunțul conține, cel puțin, o descriere a faptelor, inclusiv o evaluare a prejudiciului cauzat sau care riscă să fie cauzat, eventuala încadrare juridică și orice informație disponibilă cu privire la potențialele victime, persoanele suspectate și alte persoane implicate.

(5) EPPO este, de asemenea, informat, în conformitate cu alineatele (1) și (2) ale prezentului articol, despre cazurile în care nu este posibilă o evaluare pentru a stabili dacă criteriile de la articolul 25 alineatul (2) sunt îndeplinite.

(6) Informațiile furnizate EPPO sunt înregistrate și verificate în conformitate cu regulamentul său intern de procedură. Verificarea evaluează dacă, pe baza informațiilor furnizate în conformitate cu alineatele (1) și (2), există motive pentru a începe o investigație sau a exercita dreptul de evocare.

(7) În cazul în care, în urma verificării, EPPO decide că nu există motive pentru a începe o investigație în conformitate cu articolul 26 sau pentru a-și exercita dreptul de evocare în conformitate cu articolul 27, motivele se consemnează în sistemul de gestionare a cazurilor.

EPPO informează autoritatea care a denunțat un comportament infracțional în conformitate cu alineatul (1) sau (2), precum și victimele infracțiunii și, dacă se prevede astfel de către dreptul intern, alte persoane care au denunțat comportamentul infracțional.

(8) În cazul în care se aduce la cunoștința EPPO că este posibil să se fi săvârșit o infracțiune în afara sferei de competență a EPPO, acesta informează fără întârziere autoritățile naționale competente și transmite acestora toate probele relevante.

(9) În cazuri specifice, EPPO poate solicita alte informații relevante instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, precum și autorităților din statele membre. Informațiile solicitate pot viza încălcări care au cauzat intereselor financiare ale Uniunii alte prejudicii decât cele care intră în sfera de competență a EPPO în conformitate cu articolul 25 alineatul (2).

² Articolul 2 Definiții și domeniu de aplicare

(1) În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

(a) „**interesele financiare ale Uniunii**” înseamnă toate veniturile, cheltuielile și activele care sunt cuprinse în, sunt colectate în sau sunt datorate la:

Deci, după ce a deschis prin autosesizare un dosar sub aspectul suspiciunii săvârșirii unor fapte care se încadrează la art.18 ind.1 și ind.3 din Legea 78/2000 (fraudă cu fonduri europene) și **timp de un an de zile a încălcat** prevederile **Regulamentului (UE) 2017/1.939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO), dar și ale Legii nr. 6 din 18 februarie 2021 privind stabilirea unor măsuri pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2017/1.939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO), fără respecta procedura de informare, evocare și declinare a competenței EPPO, respectiv obligațiile și limitările DNA în acest caz fiind prevăzute la art.6-10³.**

(i) **bugetul Uniunii;**

(ii) bugetele instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii înființate în temeiul tratatelor sau bugetele gestionate sau monitorizate direct sau indirect de acestea;

³**Legea nr. 6 din 18 februarie 2021** privind stabilirea unor măsuri pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2017/1.939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO)

Articolul 6

(1) În cazul în care procurorul, în cursul urmăririi penale, constată elemente privind o infracțiune pentru care Parchetul European ar putea să își exercite competența sau descoperă împrejurări care determină atragerea competenței Parchetului European, informează despre aceasta, de îndată, Parchetul European, prin adresă, oferind, ulterior, oricare alte informații solicitate de Parchetul European în vederea stabilirii competenței.

(2) Informarea prevăzută la [alin. \(1\)](#) va cuprinde toate elementele relevante ale cauzei, incluzând cel puțin descrierea faptelor cercetate, valoarea prejudiciului produs sau care s-ar fi putut produce, identitatea persoanelor care ar fi putut participa la săvârșirea faptei, identitatea victimelor, date privind infracțiuni legate în mod indisolubil, stadiul cercetărilor, indicarea probelor administrate, elemente transfrontaliere, argumente pentru a concluziona că Parchetul European este mai bine poziționat pentru a efectua urmărirea penală în sensul prevederilor art. 25 alin. (4) din Regulamentul EPPO, după caz.

(3) În situația în care Parchetul European solicită informații suplimentare sau accesul la dosar în vederea exercitării dreptului de evocare, acestea îi sunt puse la dispoziție de îndată.

(4) După transmiterea informării și până la comunicarea deciziei Parchetului European sau până la expirarea unui termen de 5 zile, organul de urmărire penală va efectua doar actele urgente. În cazul în care Parchetul European emite o decizie motivată de prelungire a termenului de adoptare privind exercitarea dreptului de evocare cu o durată maximă de 5 zile, actele urgente vor fi efectuate pe durata noului termen, începând de la momentul comunicării deciziei de prelungire.

Articolul 7

(1) În cazul în care Parchetul European își exercită dreptul de evocare, procurorul transmite cauza către Parchetul European, întocmind, totodată, o ordonanță în acest sens.

(2) Ordonanța cuprinde mențiunile prevăzute la [art. 286 alin. \(2\) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală](#), cu modificările și completările ulterioare (Codul de procedură penală), și nu poate face obiectul unei plângeri în temeiul prevederilor [art. 336 și următoarelor din Codul de procedură penală](#).

Articolul 8

În cazul transmiterii cauzei către Parchetul European, potrivit prevederilor [art. 7](#), procurorul informează de îndată, în scris, despre aceasta părțile din dosar, subiecții procesuali principali, precum și persoana care a făcut sesizarea, dacă este cazul.

Articolul 9

Motivarea regăsită în ambele ordonanțe ale DNA, anume că deocamdată s-au plătit banii din bugetul de stat denotă nu doar desconsiderație față de cetățeni și bugetul de stat, dar și necunoașterea mecanismelor financiare prin care se derulează și implementează proiectele finanțate din fonduri europene.

Astfel, potrivit REGULAMENTULUI (UE) NR. 1303/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului, într-un proiect finanțat din fonduri europene banii se plătesc mai întâi de la bugetul beneficiarului, în cazul nostru IGPR/MAI, deci de la bugetul de stat, pentru ca mai apoi, să fie făcută o cerere de rambursare din fonduri europene.

Și **potrivit informațiilor din SEAP⁴**, la data de 15.05.2022 a fost publicat anunțul de participare cu numărul CN1042665 și în JOUE cu numărul 2022/S 096-264579.

Se face precizarea că proiectul este derulat prin fonduri europene.

Iar pînă cînd nu există o renunțare formalizată la contract sau pînă cînd nu există una de facto prin depășirea termenelor în care poate fi făcută ultima cerere de rambursare, proiectul nu este unul finanțat din bugetul de stat, chiar dacă banii s-au plătit de la bugetul de stat.

(1) În cazul în care Parchetul European decide să nu își mai exercite competența, organul de urmărire penală național care a transmis anterior dosarul către Parchetul European continuă urmărirea penală în cauză, prin preluarea acesteia de la Parchetul European sau sesizează parchetul competent, după caz.

(2) Probele administrate, actele îndeplinite și măsurile dispuse pînă la preluarea cauzei de către organul de urmărire penală prevăzut la [alin. \(1\)](#), cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare la data îndeplinirii lor, se mențin.

Articolul 10

(1) Pe durata soluționării cauzei de către Parchetul European, orice cerere ce ține de soluționarea cauzei transmisă organelor judiciare române va fi înaintată, de îndată, Parchetului European, spre competență soluționare.

(2) Durata în care dosarul cauzei se află la Parchetul European se include în durata rezonabilă a procesului penal.

⁴ <https://www.e-licitatie.ro/pub/notices/c-notice/v2/view/100143872>

Or nu este cazul acestui proiect, pentru că MAI, prin ministrul Predoiu, a precizat într-un răspuns public la o interpelare a lui președintelui USR, Cătălin Drulă, că va trimite o singură cerere de rambursare, cea finală.

Termenele în care se derulează aceste proceduri nu sînt însă unele de decădere, cu excepția anului final pentru perioada de programare. Caz în care, dacă în termenul prevăzut în contractul de finanțare, nu se depune cererea de rambursare, banii rămîn cheltuială definitivă la bugetul statului, caz în care putem vorbi și de un alt abuz în serviciu, respectiv nesolicitarea la rambursare a sumelor aferente facturilor achitate.

Astfel, date fiind dispozițiile comunitare și naționale invocate mai sus, DNA NU avea dreptul legal de a efectua vreo activitate în acest dosar, competența de soluționare revenind în exclusivitate EPPO, cu atât mai mult să dispună chiar soluția de clasare prin raportare la alte infracțiuni decât care privesc interesele financiare ale Uniunii, mai ales în condițiile în care a fost formulată deja o sesizare către EPPO⁵.

Iar procurorul-șef al DNA a ignorat toate aceste fapte pretextând inadmisibilitatea prin raportare la lipsa interesului legitim al subsemnatului. Iar pe fond a acoperit ilegalitățile comise de procurorul de caz de la autosesizare la schimbarea încadrării faptei, precum și cu privire la schimbarea încadrării din fraudă cu fonduri europene în abuz în serviciu.

În lipsa unei definiții penale a **interesului legitim**, în acest caz al subsemnatului, pe lângă **evidenta cauză de impunitate la care s-ar ajunge prin lipsa în realitate a unei căi de atac, acesta ar putea fi echivalat recursului pentru exces de putere**⁶, ca fiind “recursul deschis, chiar și în lipsa unui text legal, doar în virtutea principiilor generale de drept, contra tuturor actelor administrative și care are ca scop asigurarea respectării legalității în activitatea administrației”, fiind **exercitat doar în scopul obținerii anulării actului și exclusiv pentru motive de ilegalitate, cum de altfel se prezintă situația și în acest caz.**

În speța de față este vorba despre un **interes legitim al cetățenilor în utilizarea fondurilor publice** care este un element fundamental al guvernării democratice, contribuind la menținerea responsabilității și transparenței în administrația publică, care se bazează pe premisele unei guvernări deschise, transparente și responsabile și care **include următoarele aspecte:**

⁵ <https://www.g4media.ro/video-catalin-drula-anunta-ca-usr-a-sesizat-o-serie-de-institutii-din-romania-si-de-la-bruxelles-in-cazul-licitatiei-organizate-de-politia-romana-privind-achizitia-celor-600-de-bmw-uri-ce-argu.html>

⁶ definit, în decizia Lamotte din 1950

Transparența - cetățenii au dreptul de a fi informați în mod clar și accesibil cu privire la modul în care sunt alocate și cheltuite fondurile publice

Impactul asupra comunității - cetățenii au un interes legitim în a înțelege cum cheltuirea fondurilor publice afectează comunitatea lor, inclusiv în ce măsură contribuie la îmbunătățirea calității vieții și la satisfacerea nevoilor publice

Egalitate și drepturi civice - Utilizarea fondurilor publice ar trebui să respecte principiile de echitate și nediscriminare, iar cetățenii au un interes legitim în a asigura că aceste principii sunt respectate.

Răspundere și responsabilitate - cetățenii au dreptul de a cere și de a aștepta răspundere din partea autorităților guvernamentale cu privire la modul în care sunt gestionate fondurile publice.

Prevenirea corupției și a abuzului perspectivă din care interesul legitim include preocuparea pentru prevenirea corupției și abuzului în utilizarea fondurilor publice. Cetățenii au dreptul de a se aștepta la mecanisme eficiente de control și investigație pentru a asigura integritatea și legalitatea utilizării banilor publici.

Așadar, interpretarea normei europene este relevantă pentru soluționarea cauzei deduse judecății, astfel că solicităm instanței sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare cu două întrebări:

- a) În cadrul unui proiect cu finanțare europeană **poate fi exceptată respectarea prevederilor art.22 alin.(1) a Regulamentului (UE) 2017/1.939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO)**, potrivit căroră, **competența de verificare care revine în exclusivitate Parchetului European (EPPO), poate fi exercitată exclusiv de către parchetul național (în cazul nostru, Direcția Națională Anticorupție) fără a fi îndeplinite și respectate condițiile detaliate de la articolul 24⁷**

⁷ **Exercitarea competenței EPPO**

Articolul 24

Denunțarea, înregistrarea și verificarea informațiilor

(1) *Instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și autoritățile din statele membre competente în temeiul dreptului național aplicabil denunță fără întârziere la EPPO orice comportament infracțional pentru care acesta ar putea să își exercite competența în conformitate cu articolul 22, articolul 25 alineatele (2) și (3).*

(2) *În cazul în care o autoritate judiciară sau de aplicare a legii dintr-un stat membru inițiază o investigație privind o infracțiune pentru care EPPO ar putea să își exercite competența în conformitate cu articolul 22, articolul 25 alineatele (2) și (3) sau în cazul în care, în orice moment de la începerea unei investigații, pentru o autoritate judiciară competentă sau o autoritate de aplicare a legii dintr-un stat membru reiese că investigația se referă la o astfel de infracțiune, autoritatea respectivă informează fără întârziere EPPO, astfel încât acesta din urmă să poată decide dacă își exercită dreptul de evocare în conformitate cu articolul 27.*

din același Regulament, doar pentru faptul că infracțiunile care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, care sunt prevăzute în Directiva (UE) 2017/1371, astfel cum a fost transpusă în dreptul intern **iar putea fi încadrate ca un alt tip de infracțiune în temeiul dreptului național, justificarea fiind aceea că în cadrul contractului finanțat din fonduri europene, plățile efectuate de la bugetul de stat/al beneficiarului nu au fost solicitate la rambursare din bugetul Comisiei Europene până la data încheierii urmăririi penale, însă contractul de finanțare nu era însă modificat, reziliat sau în vreo procedură de acest fel, iar termenul pentru depunerea cererii de rambursare finală nu era împlinit?**

- b) În situația încălcării de către parchetul național (în cazul nostru, Direcția Națională Anticorupție) a prevederilor art.22 alin.(1) al Regulamentului (UE) 2017/1.939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO), potrivit căroră, **competența de verificare care revine în exclusivitate Parchetului European (EPPO), este exercitată exclusiv și nelegal de către parchetul național** (fără a fi îndeplinite și respectate condițiile detaliate de la articolul 24 din același Regulament), pentru infracțiuni care sunt prevăzute în Directiva (UE) 2017/1371 și care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, iar prin procedura utilizată nu doar că nu sunt respectate nici obligațiile aplicabile infracțiunilor reglementate de dreptul național, procurorul reacționând pentru aflarea adevărului, dar **ca urmare a deschiderii dosarului prin autosesizare, sunt**

(3) În cazul în care o autoritate judiciară sau de asigurare a respectării legii dintr-un stat membru inițiază o investigație cu privire la o infracțiune, astfel cum este definită la articolul 22 și consideră că EPPO ar putea, în conformitate cu articolul 25 alineatul (3), să nu își exercite competența, aceasta informează EPPO cu privire la acest lucru.

(4) Denunțul conține, cel puțin, o descriere a faptelor, inclusiv o evaluare a prejudiciului cauzat sau care riscă să fie cauzat, eventuala încadrare juridică și orice informație disponibilă cu privire la potențialele victime, persoanele suspectate și alte persoane implicate.

(5) EPPO este, de asemenea, informat, în conformitate cu alineatele (1) și (2) ale prezentului articol, despre cazurile în care nu este posibilă o evaluare pentru a stabili dacă criteriile de la articolul 25 alineatul (2) sunt îndeplinite.

(6) Informațiile furnizate EPPO sunt înregistrate și verificate în conformitate cu regulamentul său intern de procedură. Verificarea evaluează dacă, pe baza informațiilor furnizate în conformitate cu alineatele (1) și (2), există motive pentru a începe o investigație sau a exercita dreptul de evocare.

(7) În cazul în care, în urma verificării, EPPO decide că nu există motive pentru a începe o investigație în conformitate cu articolul 26 sau pentru a-și exercita dreptul de evocare în conformitate cu articolul 27, motivele se consemnează în sistemul de gestionare a cazurilor.

EPPO informează autoritatea care a denunțat un comportament infracțional în conformitate cu alineatul (1) sau (2), precum și victimele infracțiunii și, dacă se prevede astfel de către dreptul intern, alte persoane care au denunțat comportamentul infracțional.

(8) În cazul în care se aduce la cunoștința EPPO că este posibil să se fi săvârșit o infracțiune în afara sferei de competență a EPPO, acesta informează fără întârziere autoritățile naționale competente și transmite acestora toate probele relevante.

(9) În cazuri specifice, EPPO poate solicita alte informații relevante instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, precum și autorităților din statele membre. Informațiile solicitate pot viza încălcări care au cauzat intereselor financiare ale Uniunii alte prejudicii decât cele care intră în sfera de competență a EPPO în conformitate cu articolul 25 alineatul (2).

încălcate și prevederile art.325 alin.(1) și alin.(2) TFUE, dar și ale art.47 prima teză din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în sensul în care soluția de clasare capătă și impunitate procurorul ierarhic superior sesizat cu plângere invocând că doar părțile în dosar pot ataca decizia de neîncepere a urmăririi penale, este în interesul legitim al oricărui cetățean, fără a fi parte în dosar, să ceară instanțelor naționale printr-o plângere, în virtutea dreptului de a cere și de a aștepta răspundere din partea autorităților guvernamentale cu privire la modul în care sunt gestionate fondurile publice, dar și a dreptului de a se aștepta la mecanisme eficiente de control și investigație pentru a asigura integritatea și legalitatea utilizării banilor publici, să oblige parchetul la respectarea prevederilor legale comunitare, respectiv desființarea soluțiilor atacate și trimiterea cauzei la procuror pentru redeschiderea Dosarului și sesizarea Parchetului European (EPPO), urmărirea penală urmând să fie efectuată doar în condițiile stabilite de art.24 din Regulamentul sus-mentionat?

2. Cu privire inadmisibilitatea plângerii în lipsa unui interes legitim, apreciat de către procurorul-șef DNA ca fiind posibil doar în cazul uneia dintre părți.

În primul rând, reiterez parte din fundamentarea solcitării pentru cele două întrebări adresate CJUE.

În speța de față, **articolulul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene**, potrivit căruia este garantat dreptul la o cale de atac eficientă, trebuie avut în vedere atunci când ne raportăm la interesul legitim al oricărei persoane, ca principală condiție pentru a putea formula o plângere împotriva unei soluții de clasare, precum și împotriva soluției de respingere din partea procurorului ierarhic superior.

Prin Ordonanța împotriva căreia este formulată prezenta plângere, nr.2792/C/2023, se nesocotește acest drept, întrucât prin invocarea inadmisibilității ca motiv de respingere ca efect al unei jurisprudențe citate selectiv se concluzionează pe scurt că doar părțile dintr-un dosar pot face plângere împotriva unei ordonanțe de clasare.

Or în cazul de față, așa cum rezultă și din conținutul celor două ordonanțe, cea de clasare și cea de respingere a plângerii împotriva ordonanței de clasare, în speța de față, DNA s-a autosesizat.

Prin urmare, ne aflăm în situația în care obligația procurorului pe care o regăsim la art.5 C.pr.pen, *anume aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei (...) este împiedicată nu de principii de drept, cum ar fi Non reformatio in pejus, cel de care s-ar putea folosi cei vizați de anchetă, ci de o cauză de impunitate, stabilită în mod discreționar chiar de către DNA și, cel mai important, într-un mod nelegal.*

În cauză sunt două părți – DNA care s-a autosesizat, și IGPR/MAI vizați de urmărirea penală. Cine să atace soluția de clasare? IGPR/MAI care scapă de acuzații? Sau poate DNA care s-a autosesizat și ulterior a clasat?

În fapt, toată activitatea întreprinsă de procurorul de caz, susținut de procurorul-șef DNA, în acest Dosar s-a desfășurat în mod nelegal, cu încălcarea dispozițiilor legale naționale și comunitare aplicabile.

Astfel, în speță, **faptele cercetate *in rem* de către DNA sunt în legătură cu desfășurarea procedurii de achiziție pentru atribuirea Acordului cadru nr. 467.952/15 din 16.08.2022, derulat prin proiectul finanțat din fonduri ale Uniunii Europene prin intermediul Programului Operațional Infrastructură Mare - „Dezvoltarea unui sistem mixt mobil de monitorizare a traficului rutier privind încălcarea regulilor de circulație”, cod MySmis 125180.**

Or, tocmai pentru că procedura de achiziție s-a derulat în cadrul unui proiect cu finanțare europeană, în speță devin incidente **prevederile Regulamentului (UE) 2017/1.939 al Consiliului** din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO), potrivit cărora, astfel cum **rezultă din prevederile art.22, competența de verificare revine Parchetului European, EPPO, și doar în anumite condiții detaliate la articolul 24 din același Regulament, competența poate fi declinată către DNA.**

Articolul 22

Competența materială a EPPO

(1) EPPO este competent în ceea ce privește infracțiunile care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, care sunt prevăzute în Directiva (UE) 2017/1371, astfel cum a fost transpusă în dreptul intern, **indiferent dacă același comportament infracțional ar putea fi încadrat ca un alt tip de infracțiune în temeiul dreptului național**.

Iar faptele pentru care DNA a dispus clasarea sunt prevăzute la art.3 alin.(1) și alin.(2) lit.b) din Directiva (UE) 2017/1371, interesele financiare ale Uniunii Europene fiind definite la art.2 alin.(1).

Deci, după ce a deschis prin autosesizare un dosar sub aspectul suspiciunii săvârșirii unor fapte care se încadrează la art.18 ind.1 și ind.3 din Legea 78/2000 (fraudă cu fonduri europene) și **timp de un an de zile a încălcat** prevederile **Regulamentului (UE) 2017/1.939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO), dar și ale Legii nr. 6 din 18 februarie 2021 privind stabilirea unor măsuri pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2017/1.939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO), fără respecta procedura de informare, evocare și declinare a competenței EPPO, respectiv obligațiile și limitările DNA în acest caz fiind prevăzute la art.6-10.**

Motivarea regăsită în ambele ordonanțe ale DNA, anume că deocamdată s-au plătit banii din bugetul de stat denotă nu doar desconsiderație față de cetățeni și bugetul de stat, dar și necunoașterea mecanismelor financiare prin care de derulează și implementează proiectele finanțate din fonduri europene.

Astfel, potrivit REGULAMENTULUI (UE) NR. 1303/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului, într-un proiect finanțat din fonduri europene banii se plătesc mai întâi de la bugetul beneficiarului, în cazul nostru IGPR/MAI, deci de la bugetul de stat, pentru ca mai apoi, să fie făcută o cerere de rambursare din fonduri europene.

Și **potrivit informațiilor din SEAP**, la data de 15.05.2022 a fost publicat anunțul de participare cu numărul CN1042665 și în JOUE cu numărul 2022/S 096-264579.

Se face precizarea că proiectul este derulat prin fonduri europene.

Iar pînă cînd nu există o renunțare formalizată la contract sau pînă cînd nu există una de facto prin depășirea termenelor în care poate fi făcută ultima cerere de rambursare, proiectul nu este unul finanțat din bugetul de stat, chiar dacă banii s-au plătit de la bugetul de stat.

Or nu este cazul acestui proiect, pentru că MAI, prin ministrul Predoiu, a precizat într-un răspuns public la o interpelare a lui președintelui USR, Cătălin Drulă, că va trimite o singură cerere de rambursare, cea finală.

Termenele în care se derulează aceste proceduri nu sînt însă unele de decădere, cu excepția anului final pentru perioada de programare. Caz în care, dacă în termenul prevăzut în contractul de finanțare, nu se depune cererea de rambursare, banii rămîn cheltuială definitivă la bugetul statului, caz în care putem vorbi și de un alt abuz în serviciu, respectiv nesolicitarea la rambursare a sumelor aferente facturilor achitate.

Astfel, date fiind dispozițiile comunitare și naționale invocate mai sus, DNA NU avea dreptul legal de a efectua vreo activitate în acest dosar, competența de soluționare revenind în exclusivitate EPPO, cu atît mai mult să dispună chiar soluția de clasare prin raportare la alte infracțiuni decît care privesc interesele financiare ale Uniunii, mai ales în condițiile în care a fost formulată deja o sesizare către EPPO.

Iar procurorul-șef al DNA a ignorat toate aceste fapte pretextând inadmisibilitatea prin raportare la lipsa interesului legitim al subsemnatului. Iar pe fond a acoperit ilegalitățile comise de procurorul de caz de la autosesizare la schimbarea încadrării faptei, precum și cu privire la schimbarea încadrării din fraudă cu fonduri europene în abuz în serviciu.

În lipsa unei definiții penale a **interesului legitim**, în acest caz al subsemnatului, pe lângă **evidenta cauză de impunitate la care s-ar ajunge prin lipsa în realitate a unei căi de atac, acesta ar putea fi echivalat recursului pentru exces de putere**, ca fiind “recursul deschis, chiar și în lipsa unui text legal, doar în virtutea principiilor generale de drept, contra tuturor actelor administrative și care are ca scop asigurarea respectării legalității în activitatea administrației”, fiind **exercitat doar în scopul obținerii anulării actului și exclusiv pentru motive de ilegalitate**, cum de altfel se prezintă situația și în acest caz.

În speța de față vă rog să constatați că este îndeplinită și condiția **interesului legitim, cel al cetățeanului cu privire la utilizarea fondurilor publice**, care este un element fundamental al guvernării democratice, contribuind la menținerea responsabilității și transparenței în administrația publică, care se bazează pe premisele unei guvernări deschise, transparente și responsabile și care **include următoarele aspecte:**

Transparența - cetățenii au dreptul de a fi informați în mod clar și accesibil cu privire la modul în care sunt alocate și cheltuite fondurile publice

Impactul asupra comunității - cetățenii au un interes legitim în a înțelege cum cheltuirea fondurilor publice afectează comunitatea lor, inclusiv în ce măsură contribuie la îmbunătățirea calității vieții și la satisfacerea nevoilor publice

Egalitate și drepturi civice - Utilizarea fondurilor publice ar trebui să respecte principiile de echitate și nediscriminare, iar cetățenii au un interes legitim în a asigura că aceste principii sunt respectate.

Răspundere și responsabilitate - cetățenii au dreptul de a cere și de a aștepta răspundere din partea autorităților guvernamentale cu privire la modul în care sunt gestionate fondurile publice.

Prevenirea corupției și a abuzului perspectivă din care interesul legitim include preocuparea pentru prevenirea corupției și abuzului în utilizarea fondurilor publice. Cetățenii au dreptul de a se aștepta la mecanisme eficiente de control și investigație pentru a asigura integritatea și legalitatea utilizării banilor publici.

3. Cu privire la motivele suplimentare reținute de către procurorul-șef DNA, respectiv invocarea tardivității depunerii plângerii formulate în data de 14.12.2023 împotriva ordonanței de clasare în Dosarul 376/P/2022 întrucât aceasta ar fi fost emisă la data de 16.10.2023.

Vă rog să luați în considerare fie necunoașterea prevederilor legale cu privire la comunicare, chestiuni elementare de altfel, fie rea-credință în analiza și soluționarea plângerii formulate. Această opinie este întărită și de comunicarea soluției de respingere a plângerii împotriva ordonanței de clasare, în cuprinsul adresei de înaintare fiind invocată ca dată a comunicării, 28.12.2023, data la care procurorul-șef al DNA a semnat Ordonanța nr.2792/C/2023 și, cel mult, a depus-o la poștă, dată care nu poate reprezenta data comunicării.

Astfel, soluția de clasare în Dosarul 376/P/2022 chiar dacă a fost emisă la 14.12.2023, Comunicarea s-a făcut prin aducerea la cunoștință în mod public, mai întâi prin răspunsul DNA transmis la solicitarea Europei Libere, publicat în data de 5 decembrie a.c.. Ulterior, detaliile cu privire la conținutul ordonanței de clasare au fost făcute de asemenea publice prin intermediul publicației on-line, G4Media⁸

Prin urmare nu poate fi vorba de vreo tardivitate, raportarea trebuind să fie făcută nu la 16.10.2023 ci la 09.12.2023.

4. **Cu privire la motivele de fond, care au fost formulate doar pentru conturarea contextului de analizat pentru a constata vădita aplicare greșită a întregii proceduri derulate de către DNA, în Dosarul 376/P/2022, suplimentar celor arătate în plângerea împotriva Ordonanței de clasare din acest dosar și pe care le reiterez în cele ce urmează, vă rog să rețineți că analizând și pe fond, procurorul-șef al DNA invocă ca principal argument că fapta există, dar că ea nu e suficient de gravă cât să fie considerată infracțiune și că este suficientă măsura administrativă dispusă, aceea a corecției financiare stabilită de către Ministerul Transporturilor care a constatat neregula care constă în nerespectarea legislației privind achizițiile publice prin **stabilirea unor criterii care nu puteau fi îndeplinite cumulativ decît de către autoturismele BMW.****

Am putea spune că DNA a stabilit un prag la abuzul în serviciu de 20 milioane de euro.

În acest sens, Curtea Constituțională a reținut că **nu este suficient să se constate că faptele înscrise aduc atingere valorii sociale ocrotite, ci această atingere trebuie să prezinte un anumit grad de intensitate, de gravitate, care să justifice sancțiunea penală**, arată Voineag, invocând și aici o decizie a ÎCCJ din 7 decembrie 2018 și decizia 405 din 2006 a Curții Constituționale.

lată și faptele, care pe fond trebuie interpretate sub aspectul infracțiunilor prevăzute de art.18¹ alin.(1) din Legea 78/2000, însă nici sub aspectul infracțiunii de abuz în serviciu în care a fost schimbată încadrarea nu a fost **identificat vreun element care să poată fi asimilat administrării de probe.**

⁸ <https://www.g4media.ro/document-de-ce-a-clasat-dna-dosarul-bmw-urilor-licitatia-a-fost-legala-dealerii-auto-nemultumiti-ca-nu-se-incadrau-in-cerintele-politiei-puteau-contesta-in-instanta-civila-politia-a-cumparat-bmw-u.html>

În combaterea celor consemnate ca argumente în Ordonanța de clasare trebuie avut în vedere că organul de cercetare penală are competența de a aprecia în ce măsură unele date, circumstanțe sau împrejurări pot fundamenta punerea în mișcare a acțiunii penale, în sarcina exclusivă a procurorului fiind și obligația de a constata utilizarea unor documente ori declarații false, inexacte sau incomplete ori care au fost folosite sau prezentate cu rea-credință de către făptuitor.

Sunt relevante în acest sens prevederile art. 285 alin.(1) din Codul de procedură penală, potrivit căroră „**Urmărirea penală are ca obiect strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea persoanelor care au săvârșit o infracțiune și la stabilirea răspunderii penale a acestora, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată**”.

În aceeași ordine de idei, trebuie observat că probatoriul reprezintă o activitate care este efectuată de către **organele competente**, prin persoane special împuternicite, care au în vedere acumularea, verificarea și aprecierea circumstanțelor necesare stabilirii adevărului obiectiv în cauzele penale.

Pe cale de consecință, trimiterile din conținutul ordonanței de clasare sunt cu atât mai lipsite de substanță, cu cât **nu se prezintă în argumentarea probatoriului vreuna din analizele în legătură cu părțile componente ale infracțiunii**⁹.

Procesul de colectare de probe se realizează prin obținerea datelor de fapt iar în această fază, organul de urmărire penală dispune administrarea mijloacelor de probă, având dreptul să cheme orice persoană pentru a fi audiată, să dispună de efectuarea expertizelor necesare, să efectueze anumite acțiuni procesuale, să solicite persoanei fizice și juridice prezentarea anumitor documente și rezumând, în structura laturii obiective intră elementul material (acțiunea sau inacțiunea), urmarea imediată și legătura de cauzalitate.

Prin acțiune sunt violate normele juridice cu caracter prohibitiv, care interzic săvârșirea unor fapte sau acte, cum ar fi, în cazul nostru posibila falsificare, urmarea imediată constând în producerea unor pagube materiale și prejudicii morale subiectului pasiv al infracțiunii.

⁹ Părțile componente ale infracțiunii: obiectul, subiectul, latura obiectivă și latura subiectivă (laturi care au elemente). Elementul material (face parte din latura obiectivă alături de urmarea imediată și legătura de cauzalitate) este însuși actul de conduită interzis și constă fie într-o acțiune (comisiune), fie într-o inacțiune (omisiune). La anumite infracțiuni pot fi prevăzute două sau mai multe acțiuni sau inacțiuni alternative sau cumulative. Elementul material are un caracter complex la unele infracțiuni zise complexe, iar la altele acestuia îi sunt atașate unele cerințe esențiale privind locul, timpul și mijloacele de săvârșire a infracțiunii. Elementul subiectiv (face parte din latura subiectivă a infracțiunii, alături de mobil, scop) constă din formele și modalitățile vinovăției: intenție, culpa, praeter-intenție. Elementul subiectiv cuprinde doi factori: conștiința și voința. În conținutul juridic al fiecărei infracțiuni trebuie să se prevadă forma de vinovăție necesară pentru că fapta să constituie infracțiune. Infracțiunile comise se săvârșesc de regulă, cu intenție, iar din culpă numai când legea prevede în mod expres aceasta (ex. uciderea din culpă). Infracțiunile omisive se săvârșesc de regulă, din culpă și uneori cu intenție. La unele fapte omisive săvârșite cu intenție legiuitorul prevede aceasta, în conținutul juridic al infracțiunii prin expresiile: neîndeplinirea "cu știință" a îndatoririlor de serviciu etc.

Trebuie observat că în structura laturii obiective intră elementul material (care poate consta într-o acțiune sau într-o inacțiune), urmarea imediată și legătura de cauzalitate. Prin acțiune sunt violate normele juridice cu caracter prohibitiv, care interzic săvârșirea unor fapte sau acte, cum ar fi, în cazul nostru posibila falsificare. Urmarea imediată constă în producerea unor pagube și prejudicii materiale și morale subiectului pasiv al infracțiunii.

Astfel, în prezenta speță, obligația de administrare a probatoriului era în directă legătură cu caracterul de „fals” și „inexact” dat de totalitatea împrejurărilor în ansamblul lor, care au avut ca rezultat **crearea doar a unei aparențe a corectitudinii atribuirii Acordului cadru nr. 467.952/15 din 16.08.2022** în implementarea contractului de finanțare/proiectului „Dezvoltarea unui sistem mixt mobil de monitorizare a traficului rutier privind încălcarea regulilor de circulație”, cod MySmis 125180, finanțat prin intermediul Programului Operațional Infrastructură Mare.

În fapt, **potrivit informațiilor din SEAP¹⁰**, la data de 15.05.2022 a fost publicat anunțul de participare cu numărul CN1042665 și în JOUE cu numărul 2022/S 096-264579, pentru achiziționarea a 600 de autospeciale pentru dotarea Poliției Rutiere, **valoarea totală estimată a acordului cadrul fiind de 98.006.046 lei.**

Anunțul de atribuire a fost publicat în SEAP în data de 14.09.2022¹¹, acordul cadru nr. 467.952/15 fiind încheiat la 16.08.2022, **valoarea acestuia fiind 98.006.046 lei**, adică **fix valoarea estimată.**

Deși atât legislația comunitară¹², cât și cea națională instituie obligații clare pentru autotitățile contractante în privința eliminării acelor specificații tehnice care să restricționeze participarea prin denaturarea concurenței și interzic favorizarea ofertanților,

¹⁰ <https://www.e-licitatie.ro/pub/notices/c-notice/v2/view/100143872>

¹¹ <https://www.e-licitatie.ro/pub/notices/ca-notices/view-c/100316640>

¹² **Directiva 24/2018 privind achizițiile publice Punctul (74), preambul:**

Specificațiile tehnice stabilite de achizitorii publici trebuie să permită ca achizițiile publice să fie deschise concurenței și să îndeplinească obiectivele de sustenabilitate. În acest scop, ar trebui să fie posibilă prezentarea unor oferte care să reflecte diversitatea soluțiilor tehnice, a standardelor și a specificațiilor tehnice de pe piață, inclusiv a celor definite pe baza criteriilor de performanță legate de ciclul de viață și de sustenabilitatea procesului de producție a lucrărilor, a produselor și a serviciilor. Prin urmare, specificațiile tehnice ar trebui elaborate în așa fel încât să se evite restrângerea în mod artificial a concurenței prin cerințe care favorizează un anumit operator economic, în sensul că preiau caracteristicile esențiale ale produselor, serviciilor sau lucrărilor oferite în mod obișnuit de acel operator economic. Elaborarea specificațiilor tehnice în termeni de cerințe de performanță și funcționale permite, în general, îndeplinirea acestui obiectiv în cel mai bun mod posibil

Directiva 24/2018 privind achizițiile publice, art.42

(2) Specificațiile tehnice permit accesul egal al operatorilor economici la procedura de achiziție și nu au efectul de a crea obstacole nejustificate în calea deschiderii către concurență a achizițiilor publice.

în caietul de sarcini au fost introduse următoarele specificații tehnice care nu puteau fi îndeplinite decât de modelul BMW 320 ix:

Putere minimă 130 kw; Cuplu motor min 290 Nm; Tracțiune integrală 4x4 permanent, benzină, cilindree minim 1900 cm³, înălțime maxim 1450 mm și cutie automată cu 8+1 trepte.

Luând în considerare și prețul care reiese din valoarea estimată, este evident că din specificațiile tehnice lipsește doar sigla BMW.

Mai trebuie precizat că la solicitarea de clarificări nr.1 formulată de către un posibil ofertant concurent celui căruia i-a fost atribuit acordul-cadru, a fost respinsă posibilitatea modificării unei specificații tehnice, cea a cutiei de viteze care ar fi permis depunerea cel puțin a încă unei oferte competitive de către un alt ofertant.

Concluziile procurorului de caz sunt nejustificate și denotă cel puțin superficialitate și/sau necunoaștere a cadrului legal al achizițiilor publice ori neînțelegere a mecanismelor de derulare a proiectelor cu finanțare europeană care au avut ca efect aplicarea greșită a legii sub mai multe aspecte.

Rezumându-se doar la a transcrie punctul de vedere al autorului procedurii de atribuire, procurorul de caz, în tot contextul prezentat mai sus în legătură cu lipsa de competență, pare mai degrabă că s-a grăbit să dea acest verdict:

”Procedura de achiziție publică s-a desfășurat cu respectarea normelor legale privind achizițiile publice, iar eventualele abateri nu reprezintă decât aspecte de natură administrativă și care implică remedii administrativ-jurisdicționale, inclusiv prin contestarea în fața instanței civile”

Printre argumentele invocate în formularea acestor concluzii se rețin următoarele, unele chiar absurde sub aspectul lipsei de rațional în justificarea cauză-efect:

*Specificația tehnică a fost elaborată cu respectarea cerințelor minimale din proiectul tehnic **depus în anul 2020, anexat cererii de finanțare**”,*

*În Contractul de finanțare se regăsesc mențiuni referitoare la unele aspecte tehnice ale proiectului: **300 de autospeciale dotate cu sisteme de avertizare acustică și luminoase, tracțiune integrală (4x4), cutie automată (8+1) trepte, caracteristici dimensionale; etc., așa***

cum au fost prevăzute în proiectul tehnic încărcat în sistemul dedicat (format PDF) încă din data de 30.09.2020”

”Aspectele rezultate din analiza Direcției Generale Organism Intermediar pentru Transport din cadrul Ministerului Transportului și Infrastructurii, care a stabilit că (...) în cadrul procedurii de achiziție publică s-ar fi utilizat unele criterii de calificare, selecție, atribuire sau condiții de executare a contractelor sau a unor specificații tehnice care nu sunt discriminatorii (...), dar care ar restricționa accesul unor operatori economici, sens în care s-a și aplicat sancțiunea, contestată legal de către IGPR, prevăzută de lege constând în o reducere procentuală de 10% din valoarea acord cadru de furnizare produse nr. (...)/04.08.2022 având ca obiect furnizare Autospeciale, nu fac decât să confirme că procedura de achiziție publică s-a desfășurat cu respectarea normelor legale privind achizițiile publice iar eventualele abateri nu reprezintă decât aspecte de natură administrativă și care implică remedii administrativ-jurisdicționale, inclusiv prin contestarea în fața instanței civile.

Faptul că Agenția Națională de Achiziții Publice a verificat ex ante toată procedura și a acordat avizul favorabil iar după finalizarea procedurii nu s-a formulat nicio contestație, în condițiile de transparență optimă a procedurii, reprezintă tot atâtea argumente ale respectării cu rigurozitate a normelor care reglementează achizițiile publice”

Mai mult, în cauză nu s-au conturat nici indicii care să conducă la concluzia că prin activitățile lor, funcționarii publici, au obținut pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau nepatrimonial, discuțiile apărute în spațiul public referitoare la prețul stabilit pe bucată autoturism livrat având un caracter excesiv subiectiv și fără raportare la necesitățile tehnice speciale impuse de activitatea specifică pentru care au fost achiziționate, deși aceste ultime aspecte, așa cum s-a prezentat și în cuprinsul ordonanței au fost minuțios analizate și explicate în faza premergătoare și a derulării procedurii de achiziție publică de către reprezentanții IGPR.

Având în vedere cele de mai sus, rezultă că aspectele ce au stat la baza prezentei sesizării sunt evident de natură civilă, administrativă și nicidecum de natură penală”,

Or numai dacă ar fi luat în considerare jurisprudența relativ recentă chiar nivelul DNA (octombrie 2022) procurorul de caz avea motive suficiente pentru derularea urmăririi penale în sensul unei administrări reale de probe. Astfel, pentru o situație similară unde cerințele tehnice au fost formulate cât să fie îndeplinite de un anume ofertant, dosarul a fost trimis în judecată, nu a fost clasat ca aici. Raport OLAF care a stat la baza Dosarului:

Rezultatul activităților potențial penale sus menționate a constat în faptul că prin documentația de atribuire CJ Teleorman a reușit să introducă o clauză restrictivă care a cerut ca un instrument obligatoriu (reciclator la rece in situ) să se afle la dispoziția ofertanților. Singura companie din zonă din 2009 care deținea un astfel de echipament funcțional a fost SC TEL DRUM SA (parte a parteneriatului care a câștigat achiziția)

Mă voi referi pe rând la toate concluziile procurorului de caz, în fapt preluările mot-a-mot ale punctului de vedere al IGPR/MAI:

I.

Specificația tehnică a fost elaborată cu respectarea cerințelor minimale din proiectul tehnic depus în anul 2020, anexat cererii de finanțare”,

În Contractul de finanțare se regăsesc mențiuni referitoare la unele aspecte tehnice ale proiectului: 300 de autospeciale dotate cu sisteme de avertizare acustică și luminoase, tracțiune integrală (4×4), cutie automată (8+1) trepte, caracteristici dimensionale; etc., așa cum au fost prevăzute în proiectul tehnic încărcat în sistemul dedicat (format PDF) încă din data de 30.09.2020”

NU EXISTĂ nouțiunea de PROIECT TEHNIC la un contract de furnizare, în speța de față la un contract de cumpărare de autoturisme!

Acel document denumit pompos de către IGPR proiect tehnic are caracterul unei descrieri sumare și orientative și a unei estimări generale și aproximative despre ce vrea să facă un beneficiar în cadrul unui proiect pentru a motiva solicitarea finanțării, fiind o anexă la cererea de finanțare ca la rândul-i este anexă la contractul de finanțare.

În niciuna dintre etapele cererii de finanțare, de la depunere, la evaluare și până la aprobare acesteia, aceste aspecte nu sunt analizate din punct de vedere tehnic sau financiar, neexistând vreun cadru prin care se poate discuta în această fază despre o aprobare sau pre-aprobare din partea finanțatorului, respectiv a Ministerului Transporturilor.

Prin urmare, o astfel de motivare nu doar că nu ar fi avut cum să constituie temei pentru clasare, dar mai mult ar fi trebuit să-i ridice suspiciuni procurorului cu privire la o posibilă premeditare încă din această fază.

Dar și presupunând că această descriere era un proiect tehnic, **nu există nicio obligație legală sau de orice altă natură de a implementa o soluție gresită din punct de vedere tehnic; din contră, contractul de finanțare, indiferent ce scrie în el, nu poate conține prevederi contrare legii.**

Or aici sunt incidente prevederile Regulamentului 1303/2013, legislație comunitară direct aplicabilă, potrivit căruia cheltuielile efectuate într-un proiect cu finanțare europeană sunt eligibile doar dacă respecta legislația europeană și națională aferentă implementării fondurilor UE.

Ba mai mult decât atât cerințele din caietul de sarcini publicat în SEAP sunt modificate față de așa-numitul “proiectul tehnic”

Nu în ultimul rând, chiar și într-o situație presupusă totuși de acord/ok pe procedură încă de la faza de aprobare a finanțării, **jurisprudența CJUE¹³ nu exclude dreptul autorităților, chiar a aceleași autorități, de a constata ulterior existența unei abateri.**

II:

”Aspectele rezultate din analiza Direcției Generale Organism Intermediar pentru Transport din cadrul Ministerului Transportului și Infrastructurii, care a stabilit că (...) în cadrul procedurii de achiziție publică s-ar fi utilizat unele criterii de calificare, selecție, atribuire sau condiții de executare a contractelor sau a unor specificații tehnice care nu sunt discriminatorii (...), dar care ar restricționa accesul unor operatori economici, sens în care s-a și aplicat sancțiunea, contestată legal de către IGPR, prevăzută de lege constând în o reducere procentuală de 10% din valoarea acord cadru de furnizare produse nr. (...)/04.08.2022 având ca obiect furnizare Autospeciale, nu fac decât să confirme că

¹³ Față de constatarea neeligibilității unor cheltuieli declarate anterior ca fiind eligibile, apreciem că în speță *în privința acestui aspect, al neobservării sau chiar aprecierii diferite anterioare de către autoritățile de monitorizare a încălcării, CJUE s-a pronunțat în Cauza C-465/10 Hotărârea Ministre de l’Interieur, de l’Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l’Immigration din 21 decembrie 2011, aplicând prin analogie raționamentul din Cauza C-94/05 Hotărârea Emsiand-Starke GmbH din 16 martie 2006.”*

Pe cale de consecință, aplicând prin analogie raționamentul CJUE din Cauza C-94/05 Hotărârea Emsiand-Starke GmbH din 16 martie 2006, reținem că împrejurarea ca autoritățile competente ar fi fost informate de beneficiarul subvenției cu privire la o anumită situație nu influențează, ca atare, calificarea drept "abatere" în sensul articolului 1 al doilea paragraf din Regulamentul nr. 2988/95".

În Cauza C-94/05 Hotărârea Emsiand-Starke GmbH din 16 martie 2006, Curtea a reținut totodată că principiul protecției încrederii/asteptării legitime nu poate fi invocat împotriva unei dispoziții clare a dreptului comunitar; nici comportamentul unei autorități naționale însărcinate cu aplicarea dreptului Uniunii, care este contrar acestuia din urmă, nu poate crea, pentru un operator economic o încredere legitimă privind posibilitatea de a beneficia de un tratament contrar dreptului Uniunii.

procedura de achiziție publică s-a desfășurat cu respectarea normelor legale privind achizițiile publice iar eventualele abateri nu reprezintă decât aspecte de natură administrativă și care implică remedii administrativ-jurisdicționale, inclusiv prin contestarea în fața instanței civile.

Având în vedere cele de mai sus, rezultă că aspectele ce au stat la baza prezentei sesizării sunt evident de natură civilă, administrativă și nicidecum de natură penală”,

Nu poate fi înțeles raționamentul care duce la concluzia că procedura de achiziție publică s-a desfășurat cu respectarea normelor legale privind achizițiile publice plecând de la ipoteza că din analiza Direcției Generale Organism Intermediar pentru Transport din cadrul Ministerului Transportului și Infrastructurii, care a stabilit că (...) în cadrul procedurii de achiziție publică s-ar fi utilizat unele criterii de calificare, selecție, atribuire sau condiții de executare a contractelor sau a unor specificații tehnice care nu sunt discriminatorii (...), dar care ar restricționa accesul unor operatori economici.

Din cuprinsul raportului de neconformitate rezultă clar o încălcare a legii pentru care se dispune aplicarea corecției financiare, într-adevăr de natura măsurii administrative. Dar acest aspect **nu exclude și o posibilă faptă de natură penală, simultan**. Mai ales că **în cuprinsul raportului sunt consemnate o serie de constatări care infirmă “apărarea” IGPR** cu privire la faptul că nu ar exista cerințe/caracteristici tehnice care să restricționeze accesul alor participanți, menționându-se fără echivoc că **aceste elemente trebuie analizate ca un întreg**:

„Combinăția acestor aspecte tehnice foarte specifice **restrânge în mare măsură concurența**, deoarece, prin comparația vehiculelor similare de clasă cu vehiculul oferit de S.C. Automobile Bavaria S.R.L. (BMW seria 3), rezultă următoarele:

- **cerința din specificațiile tehnice cu privire la necesitatea unei cutii de viteze 8+1 exclude un număr mare de vehicule de clasă similară (de la Audi, Volkswagen și Mercedes, precum și toate vehiculele Porsche comparabile,**
- Porsche a depus o solicitare de clarificări nr.DFL 881/ 19.05.2022), sistemul de transport fiind proiectat diferit de către concurenții primari.
- **cerința privind ampatamentul exclude, de exemplu, autovehicule precum Skoda Octavia** (utilizat de alte forțe de poliție), ampatamentul acestui tip de autovehicul este de 2680 mm, mai puțin decât minimul de 2800 mm;
- **cerința de lungime a exclus alți potențiali producători**”, se arată în raportul de neconformitate al DGOIT.

Potrivit documentului, „combinatia de cerinte tehnice foarte specifice fară justificarea corespunzatoare legată de utilizare și/sau alte constrângeri a condus la restrictii tehnice, fiind restrânsă în mod nejustificat concurența, cu încălcarea articolului 18 alineatul (1) din Directiva 2014/24/UE”.

Așadar **avem o primă constatare că licitația a fost viciată, nu doar ignorată de către procurorul de caz**, ci reinterpretată, deși potrivit legislației care reglementează controlul fondurilor europene, și care trebuia cunoscută și de procurorul de caz **genul acesta de faptă este încadrat ca indicator de fraudă**:

Anexa nr.1 la normele metodologice SISTEME ȘI INDICATORI DE FRAUDĂ, aprobate prin **HG 875/2011** pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor **OUG 66/2011** privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, cu modificările și completările ulterioare.

INDICATORI DE FRAUDĂ

3.5. Manipularea specificățiilor

Descrierea sistemului

Cererile de oferte sau propuneri pot conține specificății adaptate pentru a corespunde calificărilor sau competențelor unui anumit ofertant. (...). **Specificățiile care sunt prea restrictive pot fi utilizate pentru a exclude alți ofertanți calificați sau pentru a justifica achiziții dintr-o singură sursă și pentru a evita orice concurență.**

Un ansamblu de specificății manipulate care favorizează un anumit contractant sugerează corupție. Indicatori de fraudă:

- doar un singur ofertant sau foarte puțini ofertanți răspund la cererile de oferte;
- există similitudini între specificății și produsele sau serviciile contractantului câștigător;
- (...)
- specificățiile sunt semnificativ mai restrânse sau acoperă o sferă mai largă decât în cazul cererilor de oferte anterioare;
- specificății neobișnuite sau nerezonabile; (...)

III.

Faptul că Agenția Națională de Achiziții Publice a verificat ex ante toată procedura și a acordat avizul favorabil iar după finalizarea procedurii nu s-a formulat nicio contestație, în condițiile de transparență optimă a procedurii, reprezintă tot atâtea argumente ale respectării cu rigurozitate a normelor care reglementează achizițiile publice”

Și prin această constatare procurorul de caz denotă cel puțin **necunoașterea sistemului de management și control al fondurilor europene și/sau atribuțiile ANAP.**

Astfel **ANAP nu verifică și caietele de sarcini** ci doar cerințele de calificare și factorii de evaluare, iar în speța de față **cerințele tehnice restrictive s-au regăsit în Caietul de sarcini.**

Mai mult, potrivit **HG nr. 398 din 27 mai 2015** pentru stabilirea cadrului instituțional de coordonare și gestionare a fondurilor europene structurale și de investiții și pentru asigurarea continuității cadrului instituțional de coordonare și gestionare a instrumentelor structurale 2007-2013,

Mecanismul de verificare a respectării normelor privind achizițiile publice în cadrul proiectelor finanțate din instrumente structurale prevede responsabilitatea exclusivă a autorității de management în ceea ce privește verificarea achizițiilor publice, nu a ANAP.

Articolul 26

(1) În **exercitarea atribuțiilor prevăzute la art. 9 pct. 41, în condițiile art. 60 din Regulamentul (CE) nr. 1.803/2006 și ale art. 125 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013, autoritatea de management realizează verificări în scopul de a se asigura că normele europene și naționale privind achizițiile publice au fost respectate** în efectuarea cheltuielilor declarate de beneficiari.

(2) Verificările prevăzute la alin. (1) se realizează ulterior semnării contractelor de achiziție publică de către beneficiari.

(3) În scopul de a se asigura că normele europene și cele naționale privind achizițiile publice au fost respectate în efectuarea cheltuielilor declarate de beneficiari, autoritatea de management este sprijinită, în condițiile legii, de Agenția Națională pentru Achiziții Publice (ANAP).

Or tocmai am arătat mai sus că potrivit competențelor și atribuțiilor ce izvorăsc dintr-un Regulament European (deci cu putere de lege), DGOIT căreia i-au fost delegate în condițiile legii atribuțiile referitoare la componenta transport al autorității de management pentru POIM din cadrul MIPE, a constatat nerespectarea legislației privind achizițiile publice și a dispus aplicarea unei corecții financiare.

Iar justificarea că nu a contestat nimeni procedura deci iată a fost curată, este hilară și pentru un începător în verificarea cheltuirii banilor europeni, acest gen de apărare nemaifiind folosit de ani buni, fiind respins de către organismele europene.

IV:

Mai mult, în cauză nu s-au conturat nici indicii care să conducă la concluzia că prin activitățile lor, funcționarii publici, au obținut pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau nepatrimonial, discuțiile apărute în spațiul public referitoare la prețul stabilit pe bucată autoturism livrat având un caracter excesiv subiectiv și fără raportare la necesitățile tehnice speciale impuse de activitatea specifică pentru care au fost achiziționate, deși aceste ultime aspecte, așa cum s-a prezentat și în cuprinsul ordonanței au fost minuțios analizate și explicate în faza premergătoare și a derulării procedurii de achiziție publică de către reprezentanții IGPR.

Față de toate cele arătate rezultă fără echivoc că în speță este vorba despre o verificare în legătură cu fapte de natură a prejudicia bugetul Uniunii Europene, iar procurorul de caz, fie și doar din această ultimă concluzie a apreciat într-un mod cu totul eronat contextul și cadrul legal aplicabil, respectiv infracțiunea sub aspectul căreia a făcut verificările în acest Dosar și a dispus clasarea pentru abuz în serviciu raportat la faptele unor funcționari publici.

Mai precis, presupunând că era vorba despre un abuz în serviciu, procurorul s-a rezumat la a trimite la niște funcționari publici de execuție, în condițiile în care persoanele vizate dețineau funcții înalte și demnități în ierarhia statului, și mai mult, fără a exista vreo dovadă a vreunei administrări de probe în sensul consemnării vreunei declarații, în afara punctului de vedere al IGPR.

Așadar, la stabilirea concluziilor au fost ignorate și normele constituționale prevăzute la art.135 alin.(2) din Constituție, potrivit cărora statul are obligația de a asigura protejarea intereselor generale ale societății, respectiv a depistării în timp util atât a fraudelor, cât și a neregulilor, în speța în cauză fiind ignorate de către procurorul de caz nereguli apărute în obținerea fondurilor europene și fondurilor publice naționale aferente acestora, raportate la definiția fraudei conform art. 2 alin.(1) lit.b) din OUG nr. 66/2011, respectiv „*infracțiunea săvârșită în legătură cu obținerea ori utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor naționale aferente acestora, incriminate de Codul penal ori alte legi speciale.*”

În mod concret, soluția de clasare este bazată pe aprecieri superficiale, prin invocarea generică a unor prevederi legale, iar această situație rezultă dintr-o simplă analiză a motivării, care cuprinde exclusiv explicații generale, bazate exclusiv pe punctul de vedere al autorului procedurii de achiziție viciată.

Fapta penală supusă anchetei și cercetării penale, s-a indicat ca fiind în mod eronat abuzul în serviciu și nu infracțiunea prevăzută de dispozițiile art 18¹ alin.(1) din Legea nr. 78/2000 respectiv „folosirea sau prezentarea cu rea-credință de documente ori declarații false, inexacte ori incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei”.

5. Cu privire la cuantumul cheltuielilor judiciare de 500 de lei reținute în sarcina subsemnatului,

Vă rog să constatați că acest cuantum este stabilit la un nivel care să constituie și o pedeapsă, dar și un mod de intimidare cu privire la orice demers onest pe care un cetățean implicat civic și interesat de modul în care este cheltuit banul public, dar și de modul în care este controlată cheltuirea banul public și care ar îndrăzni să conteste deciziile unui procuror DNA. Și nu doar ca o apreciere subiectivă, dar vă rog să constatați că suma este una mare și sub aspectul calitativ, dar și cantitativ al conținutului ordonanței prin care procurorul-șef al DNA a dispus respingerea plângerii.

Prin urmare, vă rog să dispuneți și anularea acestei măsuri.

6. Ordonanța 2792/C/2023 de respingere a plângerii împotriva ordonanței de clasare în Dosarul 376/P/2022 nu a fost comunicată în data 28.12.2023 cum în mod greșit invocă procurorul-șef DNA în adresa de comunicare din 12.01.2024 ca răspuns la solicitarea mea prin care indic o altă adresă decât cea de domiciliu.

DNA a trimis o comunicare prin poștă, cu confirmare de primire, comunicare care a fost făcută de funcționarul poștal pe data de 3 ianuarie 2023, după cum reiese din avizul prin care se constată lipsa de la domiciliu. Am revenit în... ulterior acestei date, după petrecerea sărbătorilor la familie, în județul... . Pe data de 8 ianuarie, înăuntrul celor 10 zile conform indicațiilor din avizul poștal, m-am prezentat la Oficiul Poștal nr..., însă comunicarea fusese returnată DNA. Am solicitat prin mail DNA, comunicarea fie prin intermediul poștei electronice fie la o altă adresă, pentru a evita o altă situație în care să nu fiu găsit la domiciliu în timpul programului de lucru al Poștei. Comunicarea a fost făcută abia astăzi, pe 22 ianuarie, conform datei poștei, la adresa indicată, de data aceasta fără confirmare de primire.

Atașez foto-copii după avizul poștal datat 03.01.2023, după adresa de comunicare a Ordonanței 2792/C/2023 și după Ordonanța 2792/C/2023, precum și după plicul cu data poștei.